

[Wilhelm]

dre løsninger. Vi har ikke efter flere års fun-
dering over de her ting kunnet finde nogen
anden løsning – derfor.

Hr. Nør Christensen siger, at det er de
rene gætterier, og at der står i bemærkningerne,
at »man kunne tænke sig«, og at det jo
er fantasier; det er VS vist nærmest verdens-
mestre i. Hvis hr. Nør Christensen havde
læst de bemærkninger, så ville han have op-
daget, at de tre afsnit, der starter med »Man
kunne tænke sig« – og så kommer der et
konkret eksempel – sluttes med, at det her
faktisk er sket, og de faktiske sager er nævnt.
På grundlag af en narkotikasigtelse afhører
man en person gennem meget, meget lang
tid, og da man ikke finder noget som helst,
der svarer til sigtelsen, er man alligevel i
stand til at finde de småting, man fandt, og
som aldrig kunne have givet grundlag for
telefonaflytning, og bruge dem til at få ham
dømt. Ja men sådan er bare tilstandene, og –
som vi siger – vi har ikke påstået, at det her
foregår bevidst. Vi har tværtimod skrevet:

»I ingen af disse tilfælde kan man med
sikkerhed vide (og det vil man aldrig kunne i
den slags sager om »tilfældighedsfund« og
lignende), om politiet virkelig selv troede på
de mistanker/sigtelser, der dannede bag-
grund for tvangsindgrebet. Man kan kun
konstatere, at overdrevne sigtelser kan benyt-
tes til at omgå de retssikkerhedsbestemmel-
ser, som skulle gælde på disse områder.«

Det er den mekanisme, der er, og den er
selvfølgelig fristende, og det burde lovgiv-
ningsmagten forstå. Vi har nu ikke kunnet
finde andre måder at lukke den på, hvis man
vil lukke den. Kan hr. Bjørn Elmquist finde
andre måder at lukke den fristelse på, så vil
vi meget gerne være med til at diskutere det.

Hr. Knud Lind ville have at vide, om vi
har gjort indsigelse mod, at de 8 forslag be-
handles samlet. Efter den gennemgang, hr.
Knud Lind havde af min psyke, vil jeg tro,
det falder inden for forretningsordenen, hvis
jeg siger, at det drejer sig om at kunne tælle
til 7 – der er 7 forslag her.

Vi har aldrig gjort indsigelse, det fortalte
jeg før. Vi har selv foreslået præsidiet som en
rimelig ordning, at ikke alle 19 forslag blev
behandlet samlet med 10 minutters taletid,
men at de blev fordelt i 3 bundter. Men hvis
der kunne blive flertal for, at vi skal bruge
meget mere tid på VS' forslag, så havde vi

selvfølgelig al mulig interesse i at tage dem
enkeltvis.

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Lind, at vi
kunne have samlet ikke alle 19 forslag, for
det ene af dem vedrører ikke retsplejeloven,
men de 18 af dem, i ét eneste forslag, som
hr. Knud Lind kun havde fået 5 minutters
taletid til. Det har vi ikke gjort – af to grun-
de. Dels vil vi ikke foregive, at det er en rets-
plejereform; den skulle efter vores mening
have været langt mere vidtgående. Vi vil
markere, at det er enkeltområder, som bør
diskuteres som enkeltområder. Dels vil vi
ikke give nogen undskyldning for ikke at
kunne støtte et fornuftigt forslag, bare fordi
det er sat i en sammenhæng, man ikke bry-
der sig om. Derfor er de fremsat som enkelt-
forslag.

Vi kunne have samlet dem sammen, og hr.
Knud Lind har gentagne gange været ude for
at være ordfører med 5 minutters taletid til
regeringens forslag, også inden for retspleje-
området. Jeg kan ikke huske, om han var her
i 1978, da vi havde retsplejereformen. Det
var samlet i ét eneste forslag, hvor man kun
havde 5 minutters taletid ved første behand-
ling, og det omfattede alt mellem himmel og
jord; det var i hvert fald 10 gange bredere
end det forslag, vi kommer med her. Vi havde
meget gerne set, at det var muligt at tage
dem i mindre bundter. Det var det måske
også. Vi havde egentlig troet, at folketinget
havde følt sig trådt over tærne, hvis vi var
kommet og havde insisteret på, at der blev
brugt endnu mere tid på vores forslag. Men
vi havde da gerne set det. Det undrer mig
lidt, at hr. Knud Lind så ikke brugte sin tale-
tid på vores forslag, men mest på noget helt
andet.

Om politirapporters anvendelse vil jeg da
godt sige, at hvis det skulle vise sig, at der
var politisk mulighed for at få igennem, at
politirapporter overhovedet ikke må benyttes
i retsforhandlingerne, så synes vi, det er helt
fint. Men vi har ikke haft indtryk af, at det
var muligt. Og som en lille, beskeden reform
på det område foreslår vi altså, at civile vid-
ner har ret til at se, hvad de selv har sagt
disse mange måneder før.

Hr. Nør Christensen ville gerne give mig
den oplysning, at han har været i politiet i 11
år. Det er jo ikke de store nyheder, det svir-
rer med i dag, for jeg tror, hr. Nør Christen-
sen bare i de timer, jeg har været i salen